

Martin S. Martin. Socialismul oligarhic american

written by [Martin S. Martin] | October 13, 2018

Pornind de la verbul latin *socio, sociare*, cu înțelesul de a fi împreună, a împărți, a apărut cuvântul *societate*.

Henri de Saint Simon (1760-1825) a lansat termenul politic de *socialism*, ca un cuvânt antagonist pentru *individualism*, iar mișcarea căreia i-a devenit reprezentant a fost denumită mai târziu *socialismul utopic (saintsimonism)*.

Principala idee a socialismului timpuriu a fost socializarea producției și a venitului.

Modificarea societății, cu realizarea unei egalități depline, urma să se facă pașnic, prin idei și convingere. Ideea a fost ridiculizată de Karl Marx, care i-a aplicat epitetul de utopic.

Câteva încercări de comunități bazate pe acest model au avut un succes limitat și nu au influențat națiunile în sânul cărora au apărut.

De-a lungul timpului înțelesul termenului de socialism s-a schimbat de mai multe ori, iar mișcările politice care au adoptat numele lui au fost de asemeni foarte diferite în ideile lor despre reformele sociale, în programele lor politice și în acțiunile pe care le-au inițiat.

Comunismul, termen derivat de la revoluția franceză *Comuna din Paris* (1871) a devenit larg cunoscut după publicarea de către Karl Marx și Friederich Engels a Manifestului Paritudinii Comunist (1848), iar organizațiile revoluționare comuniste au îmbrățișat ideea marxistă a luptei de clasă și a insurecției armate pentru cucerirea puterii politice de către proletariat. Scopul revoluției comuniste era instaurarea societății socialiste.

Calea violentă de a obține accesul la putere a devenit o parte esențială a

variantelor de socialism/comunism din a doua jumătate a secolului XIX și secolul XX.

Anarhiștii au preconizat distrugerea completă a lumii vechi și înlocuirea ei cu una nouă, socialiștii italieni, evoluți spre *fascism* (Partidul Fascist Italian 1920 -1943), au impus controlul absolut al statului prin partidul unic, *naziștii germani* (organizați sub forma Partidului Național Socialist al Muncitorilor din Germania 1922-1945) sunt bine cunoscuți pentru transformarea radicală a Germaniei și crimele împotriva umanității, iar *bolșevicii ruși* au rămas în istorie pentru dictatură, teroare politică și lagărele de exterminare de tip Gulag.

Imaginea clasică a revoluționarului socialist, în viziunea marxist leninistă, era a unui muncitor sau intelectual dedicat schimbării lumii, puternic motivat de idealurile de răsturnare a ordinii sociale și de crearea unei lumi noi, aducătoare de fericire universală.

Principalul aliat al grupurilor revoluționare era proletariatul, muncitorimea pauperă și care trăia în lipsuri, iar datoria revoluționarilor era de a convinge această clasă, de a o organiza și de a o transforma dintr-o masă umană pasivă într-un *detașament avansat*, conștient de misiunea lui istorică.

În a doua jumătate a secolului trecut și în primii ani ai secolului XXI lucrurile s-au schimbat mult.

În majoritatea țărilor dezvoltate, capitalismul nu mai este total independent, intervenția partidelor politice de tip democrat, social democrat și creștin democrat au introdus reglementări care limitează profitul patronilor și obligă capitalismul la o participare socială constantă.

Capitalismul din zilele noastre este mai mult sau mai puțin controlat de stat.

Proletariatul nu mai există; clasa de mijloc are venituri care o plasează mult deasupra vieții de mizerie, iar cei care nu lucrează sunt integrați în sistemele de asistență socială.

Soluțiile nu sunt perfecte, încă există sărăcie, dar nu vedem mișcări sociale revoluționare cu revendicări economice cerute de mase flămânde angajate în direcția modificării societății, sau a răsturnării ordinii ei.

Sunt uniuni sindicale, dar ele colaborează cu patronatul și cu guvernul, pentru obținerea de beneficii, fără ca să emită idei de revoluționare a structurii societății.

În aceste condiții și mișcarea socialistă contemporană s-a schimbat mult, mai în toate țările.

În Statele Unite, unde ultimele decenii au adus o vizibilă creștere a interesului pentru socialism (fără ca toți cei care se declară adepți ai socialismului să poată demonstra că știu cu adevărat despre ce vorbesc), s-a definit și o variantă nouă a aplicării lui: *socialismul oligarhic*.

Este vorba de un socialism promovat de marii magnați.

O primă caracteristică a noului tip de ideologie americană este că are ca promotori principali indivizi din elitele economice, financiare și culturale, oameni cu resurse bănești foarte mari, pe care le pun la dispoziția activității grupurilor anti-capitaliste. Aceștia au înlocuit revoluționarii de profesie și donațiile lor au luat locul fondurilor generate de cotizațiile membrilor de partid.

Milionarii donatori de fonduri subvenționează mișcări politice ale unui segment de populație foarte diferit de vechiul proletariat. El este constituit din minorități, organizații feministe, studențime, nemulțumiți revendicativi, grupuri antiamericane, antiglobaliste, anarhiști de modă nouă (antiFa), asociațiile pentru drepturi civile și mulți recruți plătiți. Aceasta ar fi a doua caracteristică a noului tip de socialism.

Recrutarea manifestanților nu se face prin convingere și educație politică, ci pur și simplu prin angajare cu bani.

Iată un exemplu de anunț publicat pe un site de angajatori obișnuiți, în care se dau toate detaliile legate de salariu și beneficii pentru cei care participă la o acțiune de protest anti-Trump.

Mișcările organizate și plătite de oligarhii socialiști nu au revendicări economice, cum aveau socialiștii clasici.

Marii bogătași de azi, motivați de ideile progresiste, urmăresc scopuri ideologice și politice precise și au mobilizat grupurile de participanți plătiți pentru sabotarea mitingurilor electorale republicane, pentru protestele asociate cu vandalizare din ziua inaugurării președintelui Trump, pentru protestele legate de nominalizarea judecătorului Kavanaugh la Curtea Supremă, pentru constantele manifestații anti-globalism, pentru atacarea forțelor de poliție și pentru alte scopuri.

Lumea foarte bogată (moguli din tehnologia digitală și din media, celebriți din show business, mari financieri, proprietari de companii gigante) care intervine în viața societății devine o clasă politică nouă, *oligarhia motivată ideologic*, care nu are comun cu socialismul clasic decât ura pentru capitalism.

Iar în ultimii doi ani pe agenda noului socialism s-a adăugat opoziția față de administrația Trump.

Analiști politici contemporani au remarcat că, așa cum merge economia ultimelor decenii, s-a creat și se adâncește o prăpastie între cei foarte bogați și cei cu venituri mici și medii și acest fenomen merge în paralel cu participarea din ce în ce mai redusă a populației la viața politică și la campaniile electorale.

În alegerile legislative din ultimii ani din Statele Unite, prezența la vot a fost constant sub 39%.

Cu mari sume de bani la dispoziție, bogătașii progresiști cumpără voturi, promovează un intens lobby politic, achiziționează publicații și site-uri de propagandă, finanțează protestele pe care le dirijează spre scopuri politice țintite, susțin campaniile electorale ale candidaților de stânga, intervin activ în atacarea și discreditarea oponentilor și influențează controlul și cenzura larg aplicate pe rețelele de socializare.

Toate acestea sunt făcute cu mijloace legale, iar rezultatul final amenință să fie înlocuirea democrației americane tradiționale cu un regim oligarhic, prea puternic pentru a i te putea opune.

Deși foarte restrânsă ca număr (mai puțin de 0,25% din populație) oligarhia americană activă politic, care a mai fost numită și *clasa donatorilor*, deține mijloace financiare, influență și putere de cele mai înalte nivele.

În materie de model economic pentru țară, mogulii susținători ai ideii socialiste selectează și promovează politicienii care susțin programe de egalizarea veniturilor, acordarea gratuității complete pentru studii superioare, asigurare medicală universală controlată de guvern și modificarea treptată a economiei prin controlul ei de către reprezentanții clasei muncitoare.

Exemplele istorice ale eșecurilor înregistrate de modelul economic centralizat și totalitar din toate țările comuniste, inclusiv vecinele Cuba, Nicaragua și Venezuela, nu modifică intențiile acelor bogătași americani care se dedică proiectului de a instaura vechea utopie socialistă pe teritoriul Statelor Unite.